

Sursa: <http://www.evz.ro/detalii/stiri/aurel-stroe-muzicianul-care-vedea-idei-823405.html>

Aurel Stroe, muzicianul care vedea idei

Sursa: Mediafax

Aurel Stroe nu a fost numai compozitor de muzică contemporană, experimentală, de avangardă, ci și filozof, matematician, lingvist, muzicolog, autor al unei opere considerabile. S-a născut pe 5 mai 1932 la București și a studiat compoziția la Conservatorul din București, unde ulterior a și predat, iar între 1975 și 1985 a avut o clasă proprie de competiție. Din 1986 trăiește la Mannheim, iar după Revoluție, din 1993, începe din nou să predea compoziția la București, plus o școală de vară ce avea loc anual la Bușteni, acolo unde muzicianul deținea o vilă de vacanță. În anul 2002 a fost distins cu prestigiosul Premiu Herder al Universității din Viena.

Opera lui Aurel Stroe s-a inspirat din domeniul de avangardă ale gândirii contemporane. Pentru “teoria muzicii morfogenetice”, pe care a conceput-o în perioada din Germania, s-a sprijinit, de exemplu, pe “teoria catastrofelor” a lui René Thom. Compozitorul a avut mereu la bază “cultura sa enciclopedică”, de care vorbesc toți cei care l-au cunoscut, lecturile intense din matematică, din logica simbolică, termodinamică (un alt nume de avangardă - Ilija Prigogine), istoria științelor, lingvistică etc. Printre lucrările sale cele mai importante se numără: “Oedipe la Colonos” (1963), “Această piesă nu va primi premiul Nobel” (1971), “De Ptolomaeo” (1970), “Pacea”, după Aristofan (1973), “Orestia II: Purtătoarele de prinoase”, după Eschil (1978).

Din generația de aur

Majoritatea specialiștilor contactați de EVZ îl consideră pe Aurel Stroe unul dintre reprezentanții de seamă ai așa-numitei “generații de aur” a compoziției românești, cea post-enesciană, alături de Anatol Vieru, Tiberiu Olah și Ștefan Niculescu. Toți sunt acum trecuți dincolo, dar personalități ale componisticii românești încă mai trăiesc. Un alt nume vehiculat în această generație este cel al lui Pascal Bentoiu, iar profesorul Dan Dediu îi enumeră și pe Miriam Marbé și Dan Constantinescu, iar, dintre cei încă în viață, pe Theodor Grigoriu și Dumitru Capoianu. Adrian Iorgulescu, care i-a fost student timp de doi ani, îl consideră un “reprezentant de seamă al avangardei românești a anilor ‘60-‘70”.

Adrian Iorgulescu, ministrul Culturii și Cultelor, i-a fost student lui Aurel Stroe, în primii doi ani, la compoziție. “Am păstrat încă de atunci legătura permanentă cu domnia sa. Ne-am întâlnit deseori la Uniunea Compozitorilor, în sălile de concert, l-am vizitat adesea și la vila sa, din Bușteni”, spune Iorgulescu. “Reprezentant al avangardei românești a anilor 60-70, Aurel Stroe a fost un talent extraordinar, cu o concizie deosebită a expresiei muzicale, cu deschideri deosebite spre lumea literaturii și teatrului”, precizează ministrul culturii.

Compozitorul Dan Dediu, rectorul Universității Naționale de Muzică București (UNMB), ne-a declarat: “După părerea mea, Aurel Stroe a fost o personalitate genială. Atât muzica sa cât și ideile sale teoretice au influențat mulți muzicieni din România și din străinătate. Personal, am fost atras mai ales de gândirea sa clară și de paradoxurile muzicale cărora le-a dat naștere. Cum spunea Camil Petrescu, acest om “vedea idei””.

Muzicologul Viorel Cosma consideră că “Aurel Stroe rămâne unul dintre cei mai interesanți compozitori români, fiind o personalitate complexă, deoarece a făcut din muzică știință și viceversa, atingând performanțe de nivel mondial”.